

forslag undtaget fra Beskatning, ganske vist gennem en ret kinesisk Sætningsbygning, idet det er lykkedes den højtærede Minister paa dette Punkt i halvtredie Linie dels at give en Hovedregel, dels at gøre en bestemt Undtagelse fra Hovedreglen og atter en Undtagelse fra Undtagelsen. Der ved er det lykkedes at faa det udtrykt, som den højtærede Minister har villet udtrykke, nemlig at Lystskove og Haver skulle undtages fra Beskatningen. Nu er det imidlertid faldet bort, idet Flertallets Forslag, som jeg ikke tvivler om vil blive vedtaget, stryger baade Lystskove og Haver, idet disse ikke nævnes i Forslaget, hvorimod Skovbrug nævnes i al Almindelighed, og Lystskove falde som Følge deraf bort. Som Sagen foreligger, forekommer det mig, at det vil være hensigtsmæssigst for os Forslagsstillere ogsaa at gaa den samme Vej som den, Flertallet er gaaet, ikke alene at lade Lystskove gaa i Hartkorn med almindeligt Skovbrug, altsaa lade Fritagelsesretten for Lystskove bortfalde, men tillige borttage de Bestemmelser, vi have ment burde indføres til Fordel for saadanne almennyttige Ting som Sports- og Legepladser, thi det er ganske indlysende, at hvis en saadan Bestemmelse bliver staaende: at de skulle være fritagne for Beskatning, vil det blive misbrugt i den Retning, som den højtærede Finansminister har anvist.

Ministeren mener at være fuldstændig klar ogsaa med Københavns Kommune, naar han gaar ind paa Flertallets Forslag om at beskatte Ejendomme, der drives som almindeligt Skovbrug og Agerbrug; saa er Sagen i Orden, saa bliver der beskattet, hvad der bør beskattes. Ja, det er naturligvis en Skønssag, men jeg havde dog ikke troet, at Udtalelser af den Beskaffenhed skulde komme fra Finansministeren, thi det er jo ikke Smaating, der ere undtagne fra Beskatning, naar Lovforslaget paa dette Punkt skal affattes, som Flertallet foreslaar. Jeg skal ikke gøre Forsøg paa at nævne, hvilket Utaal af Millioner der er Tale om, men det er et meget stort Antal, og dette Antal vil vokse Aar efter Aar af Hensyn til de overordentlig store Arealer, Københavns Kommune har opkøbt rundt om i de nu indlemmede Distrikter, og som nu ere i Kommunens private Eje, og som efterhaanden som Byen vokser — hvis den da vil vedblive at vokse — ville blive forvandlede til Byggegrunde. Den højtærede Minister mener, at det er tilstrækkeligt at kræve Skat af disse Ejendomme som almindeligt Jordbrug, og det kan Ministeren

have Ret i, naar Ejendommene kun benyttes til Jordbrug, men hvor længe vil dette være Tilfældet? Mon ikke Københavns Kommune, navnlig efter at den er bleven bekendt med den højtærede Ministers Udtalelse i Forgaars, kunde komme i Tanker om, at det egentlig er lidet lønrende at drive disse Ejendomme som almindeligt Jordbrug. Det er en ubestridelig Kendsgerning, at der i de forløbne Aar af Byggegrunde mellem Nørrebro og Brøndshøj er solgt et Utaal for 6 Kr. pr. Kv.-Alen; helt op til Brøndshøj By har Prisen været 6 Kr. pr. Kv.-Alen. Jeg tvivler nu ikke om, at naar den ny Udfartsvej fra København, Nordvestvejs Forlængelse, er færdig, vil der være spekuleret i Salg af Byggegrunde langs denne Vej, langs Landevejen og paa Sidevejene, hvorved Prisen selvfølgelig ingenlunde vil blive mindre end 6 Kr. Men lad os blive ved de 6 Kr. og saa se, hvorlænge det kan betale sig for Københavns Kommune at opretholde disse Ejendomme som Agerbrug. En Pris af 6 Kr. pr. Kv.-Alen er, som alle ved, 84,000 Kr. pr. Td. Land, og det maa antages som givet, at Ejendomsskylden maa blive mindst $\frac{3}{4}$ pCt., altsaa mindst = 63 Kr. pr. Td. Land. Jeg forudsætter nemlig, at Ejendommene efterhaanden maa blive vurderede til Ejendomsskyld til den Pris, hvortil de kunne sælges, uanset om de drives som Jordbrug eller ikke. Men 63 Kr. vil det ikke ret længe være muligt at faa i Forpagtningsafgift til almindeligt Jordbrug. Ergo vil det betale sig bedre at gaa den Vej, som den højtærede Minister har anvist, nemlig at lade Arealet ligge hen uden Benyttelse, saa at de derved slippe for Skat. Man faar saa ganske vist ikke nogen Indtægt af dem. Jeg tror i det hele taget, at denne Horisont, som aabner sig for Staten med Hensyn til denne Lovs Gennemførelse for de store Byers, navnlig for Københavns Vedkommende, er af en saadan Beskaffenhed, at det vel er værd at undergive denne Side af Sagen en alvorlig Overvejelse og Granskning, inden man fraskriver sig Retten til til at faa en nogenlunde rimelig Skat af de enorme Summer, disse Ejendomme repræsenterer. Jeg antager, at jeg og mine Medforslagsstillere ville inden Afstemningen kunne øns om at tagé vort Ændringsforslag foreløbigt tilbage for til 3die Behandling at give det en saadan Affattelse, at de Indvendinger, Ministeren gjorde med Hensyn til at faa Skat af de Ejendomme, hvorom der her er Tale, kunne undgaas. Jeg antager, at vi ville forsøge paa at af-